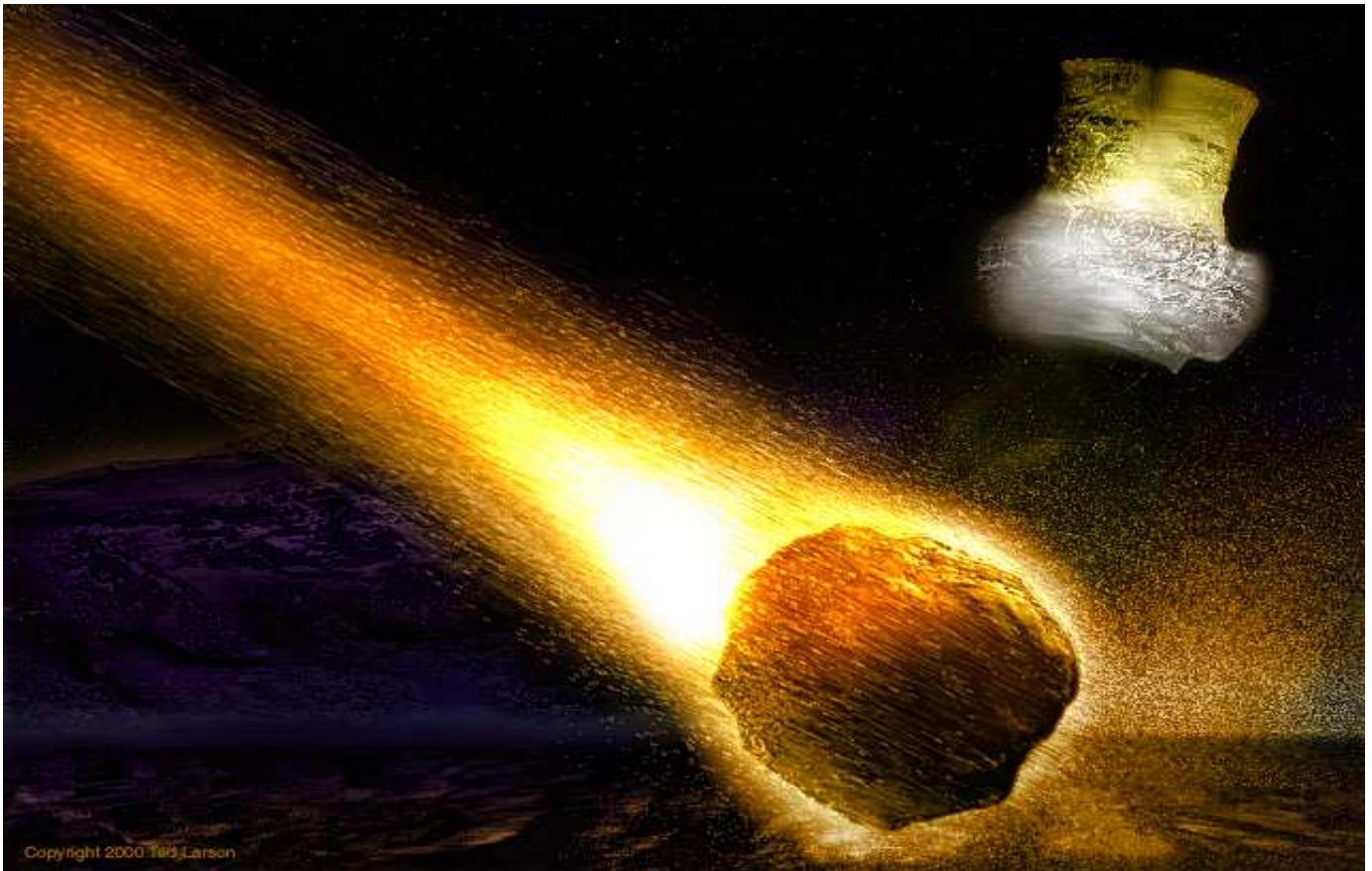

Het boek

Daniël

Daniël 2:34-35 en 44-45:

“Hier keek u naar, totdat er, niet door mensenhanden, EEN STEEN werd afgehouwen. Die TROF DAT BEELD (uit Nebukadnezar’s droom) aan zijn voeten van ijzer en leem, EN VERBRIJZELDE DIE... Maar de steen die het beeld getroffen had, werd tot een grote berg (zijnde de Bruid/Bruidsgemeente van het Lam van God) en vulde de hele aarde.” ...

*“In de dagen van die koningen (ofwel: de regeringsleiders, die over Europa heersen in de antichristelijke tijd) zal de God van de hemel echter een Koninkrijk doen opkomen dat voor eeuwig niet te gronde zal gaan en waarvan de heerschappij niet op een ander volk zal overgaan. Het zal al die andere (aardse) koninkrijken verbrijzelen en tenietdoen,... **De grote God heeft de koning laten weten wat er hierna geschieden zal.** De droom is waar en de uitleg ervan betrouwbaar.”*

Een studie van CJH Theys
(1903 – 1983)

NOOT A. Klein (van www.eindtijdbode.nl):

De Bijbelverzen zijn weliswaar omgezet naar de **HSV-vertaling** (soms met een gedeelte van de SV erbij vermeld), maar aan de oorspronkelijke (taalkundig wat oudere) tekst is weinig gewijzigd. Wel is er soms – hopelijk ter verduidelijking – door mij tekst toegevoegd in deze kleur en dit lettertype.

Historische inleiding

Het Boek Daniël is een heel belangrijk Boek in de Bijbel. Zonder dit Boek zijn vele dingen uit het Boek Openbaring niet te verstaan. Maar omgekeerd zijn ook vele dingen in het Boek Daniël niet te verstaan zonder de verklaring in het Boek Openbaring.¹

Het Boek Daniël spreekt van de dingen, die behoren tot ‘de tijd van het einde’.

Om de omstandigheden te verstaan, waarin Daniël, zijn vrienden en zijn volk verkeerden, is een korte historische inleiding noodzakelijk. Wij zullen dan verstaan, hoe Daniël in Babylonische ballingschap terecht is gekomen, en wat God zoal jegens zijn volk heeft toegestaan.

Slechts een deel van het gehele volk (van de in totaal 12 stammen) van Israël ging in Babylonische ballingschap, namelijk: Het “huis van Juda” (zie o.a. 2 Kon. 24:8-16), bestaande uit de stammen Juda en Benjamin.

De 12 stammen van Israël hebben sinds Jozua in Kanaän gewoond (zie o.a. Deut. 32:48-52, Joz. 1:1-6, 3:10 en 14:1). De eerste tijd werden zij door richteren geregeerd (zie het Bijbelboek Richteren, hoofdstuk 1 t/m 21), later door koningen (zie o.a. het Bijbelboek 1 en 2 Koningen). Saul, David en Salomo zijn de enige koningen geweest die over alle 12 stammen geregeerd hebben. Na de dood van Salomo viel het koninkrijk in 2 delen uiteen; het werd verdeeld onder Rehabeam (zie 1 Kon. 11:42-43 t/m 12:1-19 en 14:21) en Jerobeam (zie 1 Kon. 11:29-36). Vanaf die tijd werden, in het Goddelijk raadsplan van verlossing, 10 stammen tezamen gekend als “Israël”, de andere 2 (overige) stammen vormen tezamen “Juda”. Vanaf dat ogenblik kennen wij dus niet meer het onverdeelde koninkrijk Israël, maar onderscheiden wij 2 koninkrijken, namelijk:

1. het koninkrijk **Israël**, met als hoofdstad **Samaria**, en
2. het koninkrijk **Juda**, met als hoofdstad **Jeruzalem**.

Gods Woord spreekt in dit verband ook verder van 2 “huizen”:

1. het “**huis van Juda**” en
2. het “**huis van Israël**” (zie o.a. Jeremia 3:18, 5:11, 11:10, 13:11, 31:31 en Hebrëeën 8:8).

Wie deze 2 (“huizen”) in de Bijbel, wat hun verdere historie en profetie betreft, niet uit elkaar houdt – tot op de huidige dag zijn zij nog verdeeld – zal nooit komen tot het rechte (d.i. juiste) verstaan van de ontwikkelingen en vervulling van die profetieën in deze laatste dagen van de tijdsbeding, waarin wij leven.

Men ziet mensen thans deze fout maken: Zij houden zich bezig met dat “Israël”, dat zich thans in Palestina gevormd heeft (het beloofde land Kanaän/Palestina; diverse Christelijke en Joodse schrijvers bleven, zeker in het verleden, over Palestina spreken²); zij staren zich blind op het “Beloofde Land”. Zij zien dit “Israël” als “Gods volk”, zoals het in de Bijbel genoemd wordt. **DIT IS ECHTER NIET WAAR!** Deze mensen houden geen rekening met het feit dat God het koninkrijk, vanwege de zonden van Salomo, in het “**huis van Juda**” en het “**huis van Israël**” uiteen heeft doen vallen.

De ballingschap van het “huis van Israël”

Laat mij beginnen met de ballingschap van de **10 stammen**, met die van het “*huis van Israël*”.

Deze 10 stammen gingen in ongeveer 721 voor Christus in ballingschap. Koning Salmaneser van Assyrië belegerde Samaria en nam de stad in. Toen werden alle 10 stammen gevankelijk (d.i. als gevangenen) weggevoerd

- *“In het 9de jaar van Hosea nam de koning van Assyrië Samaria in en voerde Israël weg naar Assyrië. Hij liet hen wonen in Halah en in Habor, aan de rivier Gozan en in de steden van Medië. Dit gebeurde omdat de Israëlieten gezondigd hadden tegen de HEERE, hun God, Die hen uit het land Egypte geleid had, onder de hand van de farao vandaan, de koning van Egypte. Zij hadden andere goden vereerd, en hadden gewandeld overeenkom-*

¹ Zie eventueel – op ons weblog www.EindtijdbodeBijbelstudies.wordpress.com – de ‘**vers voor vers**’ Bijbelstudie van het boek Openbaring, met de titel: “**Die IS en Die WAS en Die KOMEN ZAL**” van CJH Theys en/of de studie “**Dingen die (met) haast geschieden moeten**” (Een systematische verklaring van het Bijbelboek Openbaring) van H. Siliakus. (noot AK)

² Het volk van Israël bestaat uit de 12 stammen, vernoemd naar de 12 zonen van Jakob (die later van God de naam Israël kreeg). Maar later komt er een splitsing. Er wordt in de Bijbel dan onderscheid gemaakt tussen het ‘huis van Israël’ en het ‘huis van Juda’ (de zgn. Joden). Het ‘huis van Israël’ bestaat uit 10 stammen, die in de loop van de geschiedenis **weggevoerd** zijn uit het beloofde land Kanaän/Palestina. Zij zijn daarna de zgn. heidenwereld ingetrokken, waar zij tot op heden (in het ‘verborgen’, vaak zonder het zelf te weten) wonen. Het zijn vooral de zgn. ‘christelijke’ landen in Noordwest Europa en de landen, waar velen later naar toe zijn gemigreerd, zoals Amerika, Canada, en Australië. Het ‘huis van Juda’ bestaat uit 2 stammen, namelijk het volk van Juda en Benjamin die, in de dagen dat Jezus op aarde was, in het beloofde land Kanaän/Palestina leefde. Het ‘huis van Juda’, de zgn. Joden, is dan ook het deel van Israël waarover de verharding is gekomen (zie Rom. 11:25).

Het huidige land Israël (voornamelijk de 2 stammen van het ‘huis van Juda’) doet thans haar rechten gelden op het land Palestina. Historische rechten, waarvan we ook lezen in de Bijbel. Als de tijd daar is dat het profetisch Woord vervuld wordt, dan kan het niet anders of geheel Israël (alle 12 stammen) zal uiteindelijk in bezit komen van geheel Palestina en van de stad Jeruzalem (zie Gen.15:18). Abrahams nakomelingen zouden volgens bovenstaande Goddelijke belofte het land Kanaän bewonen. Dat land zou zich uitstrekken van de beek van Egypte (een kleine rivier ten oosten van de Nijl) tot aan de rivier de Eufraat. Voor ons zijn het tekenen dat we in de (Bijbelse) ‘laatste dagen’, vlak voor de wederkomst van Jezus, leven. Daarom is het juist in deze tijd belangrijk om na te gaan wat de Bijbel over deze dingen zegt. Zie eventueel ook nog de link: [http://nl.wikipedia.org/wiki/Palestina_\(staat\)](http://nl.wikipedia.org/wiki/Palestina_(staat))

- In Jozua 13:1-6 staat: “Jozua nu was oud en op dagen gekomen, en de HEERE zei tegen hem: U bent zelf oud geworden en op dagen gekomen, en er is nog zeer veel land overgebleven om dat in bezit te nemen. Dit is het land dat overgebleven is: **alle gebieden van de Filistijnen** en heel het land van de Gesuriet; vanaf de Sichor, die tegenover Egypte ligt, tot aan het gebied van Ekron in het noorden, **dat tot het gebied van de Kanaänieten wordt gerekend.** De vijf stadsvorsten van de Filistijnen, die van Gaza en die van Asdod, die van Askalon, die van Gath en die van Ekron, en de Avvieten; vanaf het zuiden heel het land van de Kanaänieten, en Meara, dat van de Sidoniërs is, tot aan Afek, tot aan het gebied van de Amorieten; bovendien het land van de Giblieten, en de hele Libanon, waar de zon opkomt, vanaf Baäl-Gad, onder aan de berg Hermon, tot aan Lebo-Hamath; allen die in het Bergland wonen vanaf de Libanon tot aan Misrefoth-Maïm, al de Sidoniërs. **Ik zal hen van voor de ogen van de Israëlieten verdrijven. Alleen, maak dat het land aan Israël als erfelijk bezit toevalt, zoals Ik u geboden heb.**” (noot AK)

stig de verordeningen van de heidenvolken die de HEERE van voor de ogen van de Israëlieten verdreven had; de koningen van Israël hadden die uitgevaardigd. De Israëlieten hadden dingen bedacht die niet juist zijn tegenover de HEERE, hun God; zij hadden in al hun steden offerhoogten voor zich gebouwd, van de wachttorens af tot de versterkte steden toe. Zij hadden gewijde stenen (SV: staande beelden) en gewijde palen voor zich opgericht, op elke hoge heuvel en onder elke bladerrijke boom. Zij hadden daar, op alle offerhoogten, reukoffers gebracht, zoals de heidenvolken die de HEERE had weggevoerd, van vóór hun ogen. Zij hadden slechte (SV: kwaade) dingen gedaan om de HEERE tot toorn te verwekken. Zij hadden de stinkgoden (SV: drekgoden) gediend, waarvan de HEERE tegen hen gezegd had: U mag dit niet doen. Toen de HEERE Israël (de 10 stammen) en Juda (de 2 stammen) door de dienst van alle profeten, van alle zieners, gewaarschuwd had: Bekeer u van uw slechte (SV: boze) wegen en neem Mijn geboden en Mijn verordeningen (SV: inzettingen) in acht, overeenkomstig heel de wet die Ik uw (voor)vaderen geboden heb, en die Ik tot u gezonden heb door de dienst van Mijn dienaren, de profeten – toen luisterden zij niet, maar zij waren halsstarrig, zo halsstarrig als hun (voor)vaderen, die niet in de HEERE, hun God, geloofd hadden. Ook verwierpen zij Zijn verordeningen (SV: inzettingen) en Zijn verbond, dat Hij met hun (voor)vaderen gesloten had, en Zijn getuigenissen, waarmee Hij hen gewaarschuwd had. Zij gingen de nietige afgoden achterna, zodat zij zelf nietig werden. Ze gingen de heidenvolken achterna die rondom hen woonden, terwijl de HEERE hun geboden had niet te doen als zij. Ja, zij verlieten al de geboden van de HEERE, hun God, en maakten gegoten beelden voor zich: twee kalveren. Ze maakten gewijde palen, bogen zich voor heel het leger aan de hemel neer en dienden de Baäl. Ook deden zij hun zonen en dochters door het vuur gaan, pleegden waarzeggerijen en deden aan wichelarij, en verkochten zich om te doen wat slecht (SV: kwaad) was in de ogen van de HEERE en Hem tot toorn te verwekken. **De HEERE was zeer toornig op Israël, zodat Hij hen wegdeed van Zijn aangezicht.** Er bleef niets over dan alleen de stam van Juda.” (2 Kon. 17:6-18, HSV)

Uit 2 Koningen 17:1-2a blijkt, dat het zondige leven van Hosea, de koning van Israël, “de druppel” was, die bij Israël “de emmer had doen overlopen”:

- “In het 12de jaar van Achaz, de koning van Juda, werd Hosea, de zoon van Ela, koning over Israël in Samaria en hij regeerde 9 jaar. **Hij deed wat slecht (SV: kwaad) was in de ogen van de HEERE...**”

Door het zondige voorbeeld van hun koning volhardde Israël in hun zondige wandel. Wij zien zoets ook in deze dagen. Als een voorganger in zonde en ongerechtigheid leeft, krijgt men een terugslag op de Gemeente; ook deze komt tot een leven van afval. Zo'n voorganger sterft een geestelijke dood en als gevolg hiervan ook de Gemeente... Gods Geest kan niet wonen in zo'n Gemeente. De Here Jezus sprak over de Geest als over “Stromen van LEVEND Water”... (zie Joh. 7:38). Dit duidt op VOLHEID van leven en van activiteit. Dit wordt alleen gevonden, waar Gods kinderen willen leven in GEHOORZAAMHEID aan het Woord van God; een gehoorzaamheid die zich niet alleen uit in woorden, maar ook in daden. Veel van Gods kinderen in deze dagen zeggen, net als Israël destijds tegen Mozes: “Alles wat de HEERE gesproken heeft, zullen wij doen!” (Exod. 19:8), maar... de DAAD blijft uit!

Evenzo deden velen in krijgsgevangenschap, of in welke benardheid ook, God de schoonste beloften. Waar blijven deze, nu hun gevangenschap of benardheid voorbij is? Is het een wonder, dat God Zijn Gemeente in de laatste dagen “een begin van de weeën (SV: smarten)” beloofd heeft (zie Matth. 24:8)? Oorlogen, geruchten van oorlogen, hongersnoden en pestilentiën, aard- en zeebevingen zijn niet van de lucht (lees Mattheus 24)! God alleen weet, hoe Hij de mensen weer tot “vreze Gods” (zie o.a. Spreuken 8:13 en 9:10) en op de knieën moet brengen. Als men niet goedschiks wil leren, dan moet het maar kwaadschiks!

God gaf Juda en Israël jaren van voorspoed en overvloed. God zei al bij monde van Mozes dat, als zij zouden luisteren naar de stem van de Here, Zijn zegen overvloedig over hen zou zijn; maar als zij ongehoorzaam zouden zijn, zouden er vervloeking over hen komen. Duidelijker kon God niet spreken!

In deze dagen zien wij, hoe het hart der mensen van vrees bezwijkt. Van de ene catastrofe na de andere horen wij in de wereld. De ene oorlogsdreiging na de andere doet zich gelden, ondanks gesloten verdragen. Het blijkt thans, dat niets zo veranderlijk is als verdragen die mensen en staten met elkaar gesloten hebben. God heeft dit alles voorzeggd, opdat Zijn volk hierdoor niet zal worden verrast en overweldigd. Leef daarom dicht bij de Here, wees wakende en biddende, opdat de dingen, die Jezus heeft voorzeggd en die moeten komen, u NIET zullen overrompelen!

Van de belegering en verovering van Samaria door Salmaneser, de toenmalige koning van Assyrië, in 721 voor Christus, en de wegvoering van de 10 stammen in ballingschap, kunt u ook lezen in 2 Koningen 18 vers 9-12:

- “Het gebeurde nu in het 4de jaar van koning Hizkia – dat is het 7de jaar van Hosea, de zoon van Ela, de koning van Israël – dat Salmaneser, de koning van Assyrië, optrok tegen Samaria en het belegerde. Zij namen het na verloop van 3 jaar in, in het 6de jaar van Hizkia. Het was het 9de jaar van Hosea, de koning van Israël, toen Samaria ingenomen werd. De koning van Assyrië voerde Israël weg naar Assyrië en bracht hen onder in Halah en in Habor, bij de rivier Gozan en in de steden van Medië, **omdat zij de stem van de HEERE, hun God, niet gehoorzaam waren geweest, maar Zijn verbond hadden overtreden. Zij hadden niet geluisterd naar alles wat Mozes, de dienaar van de HEERE, geboden had, en hadden dat niet gedaan.**”

God laat zoets maar niet naar willekeur over Zijn kinderen komen; Hij is een rechtvaardige God. Hij is barmhartig en getrouw! Maar Hij is, vóór alles, aan Zijn Woord getrouw. Hij verwacht dat, als wij Hem iets beloven, wij dit ook zullen nakomen. Als wij iets beloven en onze belofte niet betalen (nakomen), roept Hij ons ‘op het matje’ door middel van verdrukkingen en moeilijkheden. Als wij waarlijk naar het Woord van God wandelen, is Hij niet zo onbarmhartig om een oordeel over ons te doen komen, tenzij Hij ons geloof wil beproeven. Hij heeft gezegd: “Als u aandachtig luistert naar de stem van de HEERE, uw God, en doet wat juist is in Zijn ogen, als u Zijn geboden gehoorzaamt en al Zijn verordeningen in acht neemt, dan zal Ik geen enkele van de ziekten over u brengen die Ik over Egypte gebracht heb, want Ik ben de HEERE, uw Heelmeester!” (Exod. 15:26). God stelt er heus geen behagen in om ziekten in ons leven te brengen... Als er van zulke dingen sprake is, moet er over het algemeen een oorzaak in ons leven zijn. Dit was ook in het geval van Israël zo.

Hoe het “Juda” verging

Het “huis van Juda” verging het niet veel beter; óók Juda zondigde zwaar in de ogen van God. In 606 voor Christus, dus iets later, werden de 2 stammen van het “huis van Juda” (Juda en Benjamin) – in de volksmond de “Joden” genoemd (“die Jude” in het Duits, waar het “van Juda afstammen” beter tot zijn recht komt) – door een andere heidense koning in ballingschap gevoerd. Koning Nebukadnezar bracht (het huis van) Juda naar Babylon.

- “De HEERE zei: Ik zal ook (het huis van) Juda van Mijn aangezicht wegdoen, zoals Ik (het huis van) Israël weggegaan heb. Ik zal deze stad Jeruzalem verwerpen, die Ik verkozen had, en het huis waarvan Ik gezegd had: Mijn Naam zal daar zijn.” (2 Kon. 23:27)

Ook Gods Huis, de tempel, moest dus vallen onder de vernielende hand van de heidenen. In de hoofdstukken 24 en 25 van het Bijbelboek 2 Koningen leest u, hoe Nebukadnezar Juda had belegerd, Jeruzalem verwoestte en wat hij also had gedaan met al het huisraad van het Huis van God.

Zo was het dus gesteld met Israël (het 10-stammenrijk) en Juda (het 2-stammenrijk). God, Die aan Abraham, hun beider voorvader, een land beloofde, overvloeiende van melk en honig, geneerde Zich niet om het zó te laten lopen, dat zij alles kwijt raakten. Desgelijks zal God tegen ons optreden, als wij hardnekkig blijven voortgaan op onze zelfgekozen wegen. Die “bultige bergen” van hoog oplopende hoogmoed zal Hij vernederen!

Israël (het 10-stammenrijk) is in haar ballingschap verstrooid geworden over de gehele wereld. Ze is sindsdien nooit meer in haar land teruggekeerd. U vindt de “10 stammen” heden ten dage niet meer terug; het zijn de 10 “verloren stammen” (beter gezegd: de 10 verloren GEWAANDE stammen – God weet WIE en WAAR ze zijn³); ze zijn verstrooid en opgelost onder alle volken der aarde. Maar de 2 stammen van Juda, de Joden, vindt u heden ten dage nog. Een enkele nakomeling uit de “10 stammen” zou men misschien wel onder hen kunnen vinden. De mensen uit het “huis van Juda” noemen zich thans “Israëli’s”. Men moet echter wel attent zijn op het feit, dat ze slechts nakomelingen zijn van de 2 stammen van het “huis van Juda”. Gods profetische beloften met betrekking tot dit volk in de eindtijd gelden echter GEHEEL Israël en dus ALLE 12 STAMMEN!

Hoofdstuk 1

Daniël en zijn 3 vrienden aan het Babylonische hof

De belegering en inname van Jeruzalem door Nebukadnezar

Vers 1, “In het 3de jaar van de regering van Jojakim, de koning van Juda, kwam Nebukadnezar, de koning van Babel, naar Jeruzalem en belegerde het.”

Het was een bijzonder gevaarvolle tijd voor Juda (het 2-stammenrijk), en voor haar vorst Jojakim, want Nebukadnezar was gekomen en had de stad belegerd, ook had hij haar later ingenomen. De koning, zijn vorsten en al de vitale bewoners van Juda werden verbannen en naar Babylonië weggevoerd. Onder de weggevoerde vorstenzonen behoorden ook Daniël, en zijn 3 vrienden: Hananja, Misaël en Azarja. Daniël was toen ongeveer 19 jaar oud.

Juda (het 2-stammenrijk) ging in ballingschap, omdat het niet naar de stem van de Here God had willen luisteren. Lang tevoren had God het gehele volk van Israël (dus alle 12 stammen) bij monde van Mozes reeds gewaarschuwd voor zulk een oordeel, wanneer het ongehoorzaam zou blijven (lees Deut. 28:15-68).

- “De HEERE zal een volk van ver weg tegen u doen opkomen, van het einde van de aarde, zoals een arend aan komt zweven (SV: vliegt); een volk waarvan u de taal niet verstaat, een meedogenloos volk, dat oude mensen niet ontziet en jonge mensen niet genadig is.” (Deut. 28:49-50)

Dit volk zou “vliegen zoals een arend”, hetgeen wil zeggen, dat dit volk zeer snel zou komen en het volk van Israël onder de voet zou lopen.

Gods volk had toen (ten tijde van Mozes) beloofd al de woorden van God te zullen gehoorzamen (zie Exod. 19:3-8), maar de DADEN van gehoorzaamheid bleven uit.

Ook had God te voren, bij monde van de profeet Jeremia, de ballingschap van Juda voorzeggd. Jeremia 24 en 25:8-14 handelen hierover.

- “Daarom, zo zegt de HEERE van de legermachten: Omdat u (heel het volk van Juda – zie Jer. 25:1-3) niet naar Mijn woorden hebt geluisterd, zie, Ik ga een boodschap zenden en Ik zal alle geslachten uit het noorden halen, spreekt de HEERE, en ook een boodschap zenden naar Nebukadnezar, de koning van Babel, Mijn dienaar (SV: knecht). Ik zal hen over dit land brengen, over zijn inwoners en over al deze volken rondom. Ik zal hen slaan met de ban (SV: Ik zal ze verbannen) en hen stellen tot een verschrikking, tot een aanfluiting, en tot eeuwige puinhopen. Ik zal uit hun midden doen verdwijnen de stem van de vreugde, de stem van de blijdschap, de stem van de bruidegom en de stem van de bruid, het geluid van de molenstenen en het licht van de lamp. Dan zal heel dit land worden tot een puinhoop, tot een verschrikking. Deze volken zullen de koning van Babel 70 jaar dienen. Maar het zal gebeuren wanneer de 70 jaar voorbij zijn, dat Ik de koning van Babel en dat volk – spreekt de HEERE – hun ongerechtigheid zal vergelden, en ook het land van de Chaldeeën en Ik zal dat maken tot eeuwige woestenijen. Ik zal over dat land al de woorden brengen die Ik daarover gesproken heb, al wat in dit boek geschreven is, wat Jeremia geprofeteerd heeft over al deze volken. Want vele volken en grote koningen zullen zich door hen laten dienen. Zo zal Ik hun naar hun daden en naar het werk van hun handen vergelden.” (Jer. 25:8-14)

³ Zie eventueel – op onze website www.eindtijdbode.nl – het artikel “ANDER nieuws over Israël – De zoektocht naar de Israëliëse identiteit van ALLE 12 stammen” van A. Klein. (noot AK)

God heeft Zijn volk niet willen sparen vanwege zijn ten hemel schreiende zonden. In Zijn alwijsheid besloot Hij een einde te maken aan alle gruwelen, die daar waren. Voor het “huis van Juda” gebruikte Hij hiertoe, zoals wij reeds weten, de koning van Babel en zijn leger.

- “In zijn dagen trok Nebukadnezar, de koning van Babel, op, en Jojakim werd gedurende 3 jaar zijn dienaar (SV: knecht). Daarna kwam hij opnieuw tegen hem in opstand. Toen zond de HEERE de benden van de Chaldeeën tegen hem, de benden van Syrië, de benden van Moab en de benden van de Ammonieten. Hij zond hen tegen Juda om het om te brengen, overeenkomstig het woord van de HEERE dat Hij gesproken had door de dienst van Zijn dienaren, de profeten. Ja, naar het bevel van de HEERE gebeurde dit in Juda, om hen van voor Zijn aangezicht weg te doen vanwege de zonden van Manasse, vanwege alles wat hij gedaan had, en ook vanwege het onschuldig bloed dat hij vergoten had – hij had Jeruzalem met onschuldig bloed gevuld. Daarom wilde de HEERE geen vergeving schenken.” (2 Kon. 24:1-4)

Wij hebben hier te maken met heidense volken en heidense koningen. Toch sprak God van “Mijn knecht, Nebukadnezar”. Ze zijn er allemaal bij de gratie van de God van Abraham, Izaäk en Jakob. God kan ze inzetten naar Zijn believen; Hij kan ze als een zweep gebruiken om Zijn volk te kastijden, en te onderrichten of om andere volken tot gehoorzaamheid te brengen. **Zijn gedachten zijn niet onze gedachten en Zijn wegen zijn niet onze wegen.** In het geval van het “huis van Juda” is er sprake van “Babylon”, dat dit huis belegerde en veroverde. Dit was het letterlijke “Babylon”, het Babylonisch koninkrijk van Nebukadnezar. In de Bijbel, met name in het Boek Openbaring, wordt meer gesproken over “Babylon” en dan wordt er het “Babylonisme” mee bedoeld, de geest van “Babylon”, het regeringssysteem van moord en geweld, dat wij heden in de wereld aantreffen.⁴ Het begon met Nimrod:

- “En Cusj verwekte Nimrod; die begon een geweldenaar op de aarde te worden. Hij was een geweldig jager voor het aangezicht van de HEERE; daarom wordt gezegd: Als Nimrod, een geweldig jager voor het aangezicht van de HEERE. Het begin van zijn koninkrijk bestond uit Babel, Erech, Akkad en Kalne in het land Sinear.” (Gen. 10:8-10)

Nimrod was een geweldig jager op mensen; hij was een moordenaar eerste klas. Deze geest werd gevonden aan het hof van Nebukadnezar en diezelfde geest heeft, misschien hier en daar verflauwd, doorgewerkt in de geschiedenis der volkeren, en openbaart zich in deze dagen weer hoe langer hoe sterker. Deze geest beheerst Rusland en zijn satellietstaten,⁵ maar ook het China van Mao Tse Tung. Deze geest was ook werkzaam in het Indonesië van Soekarno en in het Egypte van Nasser. Over de gehele huidige wereld doet deze geest zich meer of minder gelden. Dit “systeem” zal voortwoekeren tot het einde van deze (tijds)bedeling, waarover is geprofeteerd in Openbaring 17 en 18.⁶ Hier verstaan wij in welk geestelijk opzicht de boeken Openbaring en Daniël in elkaar grijpen.

De beroving en verwoesting van de tempel

Nu, wat de tempel van Jeruzalem betreft:

Vers 2, “En de Heere gaf Jojakim, de koning van Juda, in zijn hand (d.i. in die van Nebukadnezar, de koning van Babel), en een deel van de voorwerpen (SV: vaten) van het huis van God. Hij bracht die naar het land Sinear, naar het huis van zijn god. Hij bracht de voorwerpen naar de schatkamer van zijn god.”

De tempel werd ontheiligd! “Nebukadnezar, de koning van Babel” bracht de “vaten” (voorwerpen, objecten) van het huis Gods in het land Sinear, waarin Babylon lag, in de schatkamer van zijn god. Een tiental jaren later werd, door rebelle van de door Nebukadnezar aangestelde vazal Zedekia, de stad Jeruzalem en ook het tempelgebouw geheel verwoest.

Welke “vaten” stonden er in de tempel? Allereerst de Arke des Verbonds (ook wel: de Ark van het Verbond of Verbondskist genoemd); verder werden de Tafel der Toonbroden, de gouden Kandelaar en het Reukofferaltaar (of Wierookaltaar) weggehaald.⁷ De machten van satan schenen toen te triomferen.

Voor ons is vooral DE GEESTELIJKE LES, die wij hieruit moeten leren, van waarde. Het Gemeentelijk leven kan worden ontheiligd, met andere woorden: van God verlaten. Ook ons eigen geestelijk leven kan worden ontheiligd, als deze dingen, die voor God een diepgeestelijke betekenis hebben, gaan ontbreken. De Tafel der Toonbroden spreekt ons van **gemeenschap met en door het Woord van God**. De priesters aten van dit brood. Het Wierookaltaar spreekt ons van een **gebedsleven**,⁸ terwijl de Kandelaar ons spreekt van **een getuigenisleven in de kracht van de Heilige Geest**.⁹ Als wij ons door de duivel en door zonden – vanwege omstandigheden, mensen of zaken, of door wat maar ook – van Gods Woord, van ons getuigenis en van ons gebedsleven laten beroven, dan blijft er niets meer over van ons Christelijk leven; het is dan ontheiligd en verwoest. Wij worden dan **van God verlaten**; in

⁴ Zie eventueel – op ons weblog www.EindtijdbodeBijbelstudies.wordpress.com – de ‘vers voor vers’ Bijbelstudie van het boek Openbaring, hoofdstuk 17 met de titel: “**Gods oordeel over het grote Babylon als geestelijke macht**” en hoofdstuk 18 met de titel: “**Gods oordeel over het grote Babylon als politieke en economische macht**” van CJH Theys. (noot AK)

⁵ Met de Russische satellietstaten worden hun bondgenoten bedoeld. Al deze bondgenoten of satellieten (letterlijke betekenis: ‘begeleidende bedienden’) zullen straks komen te staan onder het persoonlijk opperbevel van Rusland (in de Bijbel Gog/Magog genaamd). Zie eventueel op onze website het artikel “**De Russische opmars – De oorlog van Gog en Magog (volgens. Ezech. 38 en 39)**” van CJH Theys. (noot AK)

⁶ Zie noot 4.

⁷ Als u meer wilt weten over de diep-geestelijke betekenis van deze objecten, zie dan eventueel op onze website de studie “**Christus in de Tabernakel**” van CJH Theys en/of “**De Tabernakel van Israël**” (Gods profetisch model van de geestelijke ontwikkelingen van een waarachtig kind van God tot in alle volmaaktheid toe), van E. van den Worm. (noot AK)

⁸ Zie eventueel op onze website de studie “**Leer bidden**” van CJH Theys. (noot AK)

⁹ Zie eventueel op onze website de studie “**De Gever en Zijn Gaven**” en/of “**De natuurlijke mens en de Heilige Geest**”, beide van CJH Theys. Of de studie “**De werkingen van de Geest in de eindtijd**” van E. van den Worm. (noot AK)

de tempel werd (de nabijheid of aanwezigheid van) God gesymboliseerd door de Arke des Verbonds. De Geest van God kan geen bemoeienis meer hebben met dergelijke zielen. Waak daarom, zorg ervoor, dat u altijd eet en blijft eten van de Tafel der Toonbroden, van het Brood des levens, van Gods Woord. Zorg ervoor om altijd een "schijnend licht" te zijn voor Jezus. Wees als "een stad die boven op een berg ligt" (zie Matth. 5:14); wees als een kaars, gezet op een kandelaar en niet onder een korenmaat (zie Matth. 5:15). Als er geen gebedsleven meer is, is er géén lof en prijs, géén aanbidding, géén "Gouden Wierookaltaar" in uw leven. Dikwijls denken wij dat de broeders en zusters niet weten dat wij "droog" zijn. Wij vergeten dan, dat onze ogen "de spiegels zijn van onze ziel"; ze verraden de toestand van ons innerlijk! Als er geen getuigenis uit onze mond komt, zijn niet alleen onze lippen droog, maar ook onze ziel. Zorg er daarom voor, dat u niet op enigerlei wijze van uw geestelijkheid wordt beroofd. Wij kunnen met onze toestand, zoals met alles, DAGELIJKS tot Jezus gaan. Laat ons aan Hem ALLE bekommernissen van ons hart bekend maken met bidden en smeken, onder dankzegging; "en de vrede van God, die alle begrip (SV: verstand) te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten bewaken (SV: bewaren) in Christus Jezus." (Filip. 4:7). Wat God bevaart gaat niet verloren!

Daniël en zijn vrienden uitgekozen tot leden van het hof van de koning

Vers 3-6, "Toen beval de koning aan Aspenaz, het hoofd van zijn hovelingen, dat hij enigen van de Israëlieten moest laten komen, namelijk uit het koninklijk geslacht en uit de edelen, jongemannen zonder enig gebrek, knap van uiterlijk, bedreven in alle wijsheid, ervaren in wetenschap, helder van verstand, en die in staat waren (d.i. bewaam) dienst te doen in het paleis van de koning, en dat men hen moest onderwijzen in de geschriften en de taal van de Chaldeeën. De koning nu stelde een dagelijkse hoeveelheid van de gerechten van de koning voor hen vast, en van de wijn die hij dronk, om hen in 3 jaar zo op te voeden dat zij aan het einde daarvan in dienst konden treden van de koning. Onder hen waren uit de Judeeërs: Daniël, Hananja, Misaël en Azarja."

Daniël en zijn vrienden waren Godvrezende jongelingen en ware kinderen van God; toch had God hen in ballingschap geleid. Door hun trouw kon Hij ze "in Hem" blijven bewaren en hen in het land van hun ballingschap gebruiken **tot eer van Zijn Naam**. Ontegenzeglijk moesten ze in de eerste tijd van hun wegvoering veel hebben geleden. Soms leidt de Here Zijn kinderen in veel leed om hen, door die zware beproevingen heen, nóg heiliger te maken. Niemand van ons heeft zo veel als Job geleden.¹⁰ Soms leiden Zijn bemoeienissen met ons, ons in het dal van de schaduw des doods. Maar dan nóg hebben wij niet te vrezen, want Hij heeft gezegd: "Ik ben met u al de dagen, tot de voleinding van de wereld." (Matth. 28:20)

Deze ballingen, die aan het hof van Nebukadnezar vertoefden, werden dagelijks als het ware "ingespoten" met Babylonisch vergif. Ze moesten worden opgeleid tot adviseurs en regeerders om de koning te helpen zijn grote rijk te besturen. Men koos hiertoe "de bloem" van de Joodse natie. Het waren adellijke jongelingen, die "vernuftig in alle wijsheid", "kloek van verstand", "ervaren in wetenschap", maar ook "schoon van stature en aangezicht" waren (zie Dan. 1:4, SV). Ze moesten worden onderwezen in de wijsheid, wetenschap en spraak van de Chaldeeën. Ook werd hun dagelijks menu door de koning geregeld.

Wat was satans bedoeling hiermee? Nu, als de toestand zou veranderen en de Joden weer vrij zouden komen, dan zou de bloem van de Joodse natie terugkeren met allerlei Babylonische geleerdheid en heidense afgoderij!

Precies ditzelfde ziet men heden ten dage, maar dan in iets modernere vorm, gebeuren. Zo ziet men, als gevolg hiervan, overal in ons land mensen op de kansel staan die NIET meer geloven in de maagdelijke geboorte van Christus en in de verlossende werking van Zijn Bloed.¹¹ Zij verkondigen de "God is dood" theorie! Hoe is dit zo gekomen? Nu, de jongeren van deze (huidige) tijd worden door middel van vele en velerlei media (op universiteiten of hogescholen, en via televisie, schouwtonelen [zoals toneelstuk of acteren in theaters of schouwburgen], bioscopen, geschriften, etc.) langs deze lijn opgevoed. De duivel weet dat hij nog maar een korte tijd heeft (zie Openb. 12:12b), en hij zal een ieder gebruiken die geen kind van God is, om de wereld te besmetten met alles, wat van satan en zijn horden is. De misleidingen van de duivel behoeven ons niet onbekend te zijn, zegt de Schrift. God is in staat om onze ogen te zalven, zodat wij (alles in het juiste, geestelijke perspectief) zien (zie Openb. 3:18).

Ook de TELEVISIE BEROOFT ONS VAN DE DINGEN VAN GOD. U verliest uw blijdschap in de Here erdoor; ze ondermijnt uw geestelijk leven door de soms subtiele, soms grof-zondige beelden die uw geestelijk leven, langs de weg van uw zintuigen, belagen. U kunt hierdoor alléén meespreken over de dingen van de wereld, maar waar brengen die u? Leven wij nog wel waarlijk als "vreemdelingen en bijwoners" (zie Hebr. 11:13) in deze wereld en als "pelgrims, die op reis zijn naar Gods eeuwige Stad"?¹² Heeft God ons niet UIT de wereld getrokken? Waarom doen wij dan nog steeds met de wereld mee, en laten we ons dagelijks door die beeldbuis vergiften? Als het Woord van God in/door de mond van een geroepen dienstknecht van God Zijn werk niet meer (in ons) kan doen, kunnen radio en televisie dat al helemaal niet. **Niet alle wetenschap is uit God!** Laat ons liever onze tijd gebruiken om op de knieën te gaan, om met God te spreken, en om Zijn Woord, de Bijbel, te onderzoeken. Wat wij dan van God ontvangen is voor ons EEUWIG Leven!

¹⁰ Zie eventueel op onze website de studie "[Het boek Job – Over het lijden en de strijd van de Bruidsgemeente](#)" van H. Siliakus. (noot AK)

¹¹ Zie eventueel op onze website de studie "[De overwinningen van het gestorte Bloed van het Lam van God, over satans zondemacht](#)" van E. van den Worm. (noot AK)

¹² Zoals zo uitvoerig beschreven staat in het voor velen bekende boek van John Bunyan (1628-1688), met de titel: "[Pilgrim's progress from this world to that which is to come](#)", in het Nederlands vertaald met: "[De Pelgrimsreis](#)" of "[De reis van Christen naar de eeuwigheid](#)". (noot AK)

De Hebreëen kregen andere namen

Vers 7, “Het hoofd van de hovelingen gaf hun andere namen. Daniël noemde hij Beltsazar, Hananja Sadrach, Misaël Mesach en Azarja Abed-Nego.”

“Daniël” betekent in het Hebreeuws “God is mijn Rechter”; “Hananja” betekent “De Here is genadig”; “Misaël” betekent “Wie is bij God te vergelijken”; “Azarja” tenslotte betekent “De Here helpt”.

“Beltsazar” (de andere, Babylonische naam die “Daniël” kreeg) betekent “die de verborgen schatten van Bel heeft”; “Sadrach” (de Babylonische naam die “Hananja” kreeg) betekent “geïnspireerd door de zonnegod”. “Mesach” of Mesek (de Babylonische naam die “Misaël” kreeg) werd genoemd naar de Babylonische godin van de aarde, die van de vruchtbaarheid; terwijl “Abed-Nego” (de Babylonische naam die “Azarja” kreeg) “dienstknecht van Nego” betekent. Deze laatste naam betekent ook “stralend vuur”, want Nego was de vuurgod van de Babyloniërs. “Abed-Nego” zou dan betekenen: “stralend licht voor Nego”. Waar “Bel” de eerste (af)god van de Babyloniërs was, was “Nego” (af)god nummer twee. “Rak” was de zonnegod van Babel.

Naamsveranderingen waren in die dagen gebruikelijk. Ook Jozef kreeg van farao een andere naam, namelijk: “Zafnath Paäneah” (zie Gen. 41:45), wat “Redder der wereld” betekent.

Het hoofd van de hovelingen gaf hun weliswaar “andere namen”, maar gelukkig konden hun karakters niet (alleen door die, ongewild gekregen, naamsverandering) veranderd worden; innerlijk bleven zij namelijk dezelfde: **aan God getrouw!** Als God ons echter “nieuwe namen” geeft, worden wij óók INNERLIJK helemaal veranderd en staan wij in de rij van overwinnaars:¹³ “...wie overwint,... Ik zal hem een witte steen geven met op die steen een nieuwe naam geschreven, die niemand kent dan wie hem ontvangt.” (zie Openb. 2:17)

Wanneer wij worden gedoopt met de Heilige Geest is er in hogere mate een innerlijke verandering. Het is echter niet zó, dat een Geestesdoop ons dan als heiligen doet rondlopen op de aarde. Velen denken zo. Vandaar dat velen struikelen, vallen en zondigen. God geeft ons echter de Heilige Geest, opdat wij zullen weten dat wij in afhankelijkheid van Hem voorwaarts moeten gaan; in alles rekening houdende met Hem, Die in ons woont. Wij zijn dan Zijn dienstknechten en dienstmaagden geworden. Net als Saulus van Tarsen hebben wij Hem dan te vragen: “Here, **wat wilt U dat ik doen zal?**” (Hand. 9:6). Velen in onze dagen handelen eerst en vragen dan of de Here hun doen (óf wel: hun handelen) zegenen wil; dezulken leven en “dienen” in eigenwilligheid!

Daniël en zijn vrienden hielden zich rein van Babylonische invloeden

Vers 8, “Daniël nu nam zich in zijn hart voor zich niet te besmetten (SV: [ver]ontreinigen) met de gerechten van de koning of met de wijn die hij dronk. Daarom verzocht hij het hoofd van de hovelingen of hij zich niet zou hoeven te verontreinigen.”

Dit vers laat ons zien, hoe stoutmoedig en standvastig Daniël was. Hij openbaarde hiermee een onwrikbaar geloof, dat niet meeloopt met andermans gedrag. Ofschoon hij een balling was, durfde hij – (zelfs) in het meest kritieke ogenblik van zijn leven – te blijven staan op het standpunt dat hij krachtens zijn geloof had leren innemen. Deze beslissing moest hijzelf nemen; geen van zijn vrienden kon dit voor hem doen. Hij wenste zich niet te verontreinigen met wat van de heidenen was. Zijn 3 vrienden deelden zijn mening. Deze Hebreeuwse jongelingen waren opgevoed in het geloof in “de God van Abraham, Izaäk en Jakob”. Toen zij voor het feit gesteld werden, dat zij moesten eten van “de gerechten van de koning” en moesten drinken van zijn wijn, en dus gemeenschap moesten hebben met heidenen, weigerden zij!

Daniël was er zich van bewust, dat de Here zijn Rechter was; hij wenste niet door God veroordeeld te worden. Wellicht waren wel de volgende woorden van Mozes in zijn hart:

- “Want de HEERE zal Zijn volk recht verschaffen, Hij zal berouw hebben over Zijn dienaren. Want Hij zal zien dat hun kracht is vergaan, en dat het met de gebondene en de vrije gedaan is. Dan zal Hij zeggen: Waar zijn nu hun goden, de rots tot wie zij de toevlucht namen, van wie zij het vet van de offers aten, van wie zij de wijn van de plengoffers dronken? Laten zij opstaan en u helpen, laat daar een schuilplaats voor u zijn. Zie nu in dat Ik, **Ik Die ben**, er is geen God naast Mij. **Ik** dood en **Ik** maak levend, **Ik** verwond en **Ik** genees en er is niemand die uit Mijn hand redt!” (Deut. 32:36-39)

Voor ons, Nieuwtestamentische kinderen van God, geldt het volgende:

- “Vorm geen ongelijk span met ongelovigen, want wat heeft gerechtigheid gemeenschappelijk met wetteloosheid (SV: ongerechtigheid), en welke gemeenschap is er tussen licht en duisternis? En welke overeenstemming is er tussen Christus en Belial? Of wat deelt een gelovige met een ongelovige? Of welk verband is er tussen de tempel van God en de afgoden? Want u bent de tempel¹⁴ van de levende God, zoals God gezegd heeft: Ik zal in hun midden (SV: **IN hen**) wonen en onder hen wandelen, en Ik zal hun God zijn en zij zullen Mijn volk zijn. Ga daarom uit hun midden weg en zonder u af (SV: **scheidt u af**), zegt de Heere, en **raak het onreine niet aan, en Ik zal u aannemen**, en Ik zal u tot een Vader zijn, en u zult Mij tot zonen en dochters zijn, zegt de Heere, de Almachtige. Omdat wij dan deze beloften hebben, geliefden, laten wij onszelf reinigen van alle bezoedeling van vlees en geest, en de heiliging volbrengen in het vrezen van God (SV: in “de vreze Gods”¹⁵.)” (2 Kor. 6:14-18 en 7:1)

Wij kunnen aan de hand van dit (hierboven vermelde) Woord zelf uitmaken, of wij schuldig staan voor God of niet.

¹³ Zie eventueel op onze website de studie “**De overwinnaars; over (de macht van) zonde en satan in de eindtijd**” van E. van den Worm. (noot AK)

¹⁴ Zie eventueel op onze website de studie “**Geroepen om te worden gemaakt tot Gods doel met de mens: een eeuwige, heilige TEMPEL van onze almachtige God en Vader**” van E. van den Worm. (noot AK)

¹⁵ “De vreze Gods” is m.i. iets anders is dan “het vrezen van God” ofwel “bang of angstig zijn voor God”. Voor een duidelijke en zeer verhelderende uitleg, zie de volgende link: <http://www.derekiprince.nl/bijbelstudies/aanbidding/de-vreze-des-heren-een-levensstijl-2/> (noot AK)

- “Want het Woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard, en het dringt door tot op de scheiding van ziel en geest, van gewrichten en merg, en het oordeelt de overleggingen en gedachten van het hart.” (Hebr. 4:12)

Het loon van de (bewuste keuze voor) afscheiding¹⁶ van wereld en wereldsgezindheid, van zonde en ongerechtigheid, is het aangenomen worden tot **kinderen van God**. Wij moeten echter de prijs van de afscheiding van ALLE zaken, omstandigheden en mensen, die van de duisternis zijn, willen betalen.

Simson en Ezau trouwden met heidense vrouwen. U weet wat het gevolg hiervan is geweest. Simson verloor zijn zeven lokken, en de kracht van God was niet meer met Hem (zie Richt. 16:13-19)! Ezau verloor zijn eerstgeboorterecht (beter gezegd: hij verkocht het aan zijn jongere broer voor ‘brood met linzensoep’ – zie Gen. 25:19-34)!

Als wij, als kinderen van God, overstag gaan en anders willen wandelen dan God zegt, dan bedroeven wij de Heilige Geest, Die in ons woont (zie Ef. 4:30). Van bedroeven komt blussen en, als wij ons niet bekeren, drijft de duivel ons tot lastering van de Heilige Geest. Is deze vreselijke zonde (eenmaal) begaan, dan is er géén vergeving meer mogelijk, nòch in deze (tijds)bedeling,¹⁷ nòch in de toekomstige (zie Mark. 3:29). Wie Jezus zegt lief te hebben, moet dus alles doen om de Heilige Geest niet te bedroeven. En wij doen dit laatste als wij Zijn Woord ongehoorzaam zijn!

De keus van ons hart is bepalend

Geen enkele Christen kan zich de luxe veroorloven eigendunkelijk te handelen. Gods Woord zal ons te allen tijde en onder alle omstandigheden corrigeren als wij dit (toch) doen. Als wij Hem niet willen (NA)volgen en gehoorzamen, zo laat Hij ons gaan naar onze begeerten (zie Rom. 1:24-32). Dan zal er, geestelijk gezien, een magerte over ons vallen en zullen wij er innerlijk slecht voor komen te staan.

Israël schreeuwde om “vlees” en ze kregen “kwakkelen” (HSV: “kwartels” – zie Exod. 16:12-13). Toen stierven er niet alleen mensen (zie Num. 11:31-34), maar ze waren ook onbekwaam om God **te dienen zoals het moest**. Later begerde Israël een koning die zij konden zien (zie 1 Sam. 8:4-5). Samuel had hen gewaarschuwd en alle nadelen van het koningschap genoemd; tóch bleef het volk bij zijn begeerte (zie 1 Sam. 8:6-20). Hoe hebben Israëls koningen dit volk later niet geleid in allerlei afgoderij en afval van God! Zó deden ook de eigendunkelijkheid in de Godsdienst, en de wereldsgezindheid van de Joden, Christus verwerpen toen Hij tot het Zijne kwam! En ook WIJ zullen Hem en Zijn vermanend Woord verwerpen, als wij in diezelfde geest blijven wandelen!

- “Bescherm je hart boven alles wat te behoeden is, want daaruit zijn de uitingen van het leven (SV: Behoed uw hart boven al wat te bewaren is, want daaruit zijn de uitgangen des levens).” (Spr. 4:23)

Als wij dit doen worden wij NIET besmet naar vlees en naar geest; dan kunnen wij NIET overweldigd of verrast worden. Wij zullen dan géén gemeenschap hebben met goddelozen of omgang hebben met wereldlingen,¹⁸ die ons brengen tot afval van God. Ons gaan tot dezen moet zijn “over de brug van het kruis!”¹⁹

Afval van God begint ONZICHTBAAR IN HET HART! Dit komt doordat wij een “vreemd juk” aantrekken (ofwel: “een ongelijk span” vormen met ongelovigen – zie 2 Kor. 6:14, HSV). Vele Christenen geven de voorkeur aan omgang met wereldlingen bóven die met kinderen van God. Voor het optreden van een wereldling kan men soms veel respect hebben, terwijl vele Christenen totaliter (d.i. geheel en al, volslagen) falen! Toch mag dit voor een kind van God géén reden zijn om aan te pappen met wereldlingen.

Er is niets zo onbetrouwbaar als het menselijk hart: “Arglistig is het!” zei Jeremia (in 17:9). David wist dit, en bad daarom: “Doorgrond mijn hart, o God!” (zie Psalm 139:23-24). De Here zoekt dit hart te maken tot een woonplaats van Zijn Geest, om het te bewaken en te bewaren. HET BEWAKEN VAN ONS MENSELIJK HART IS ZWAARDER DAN HET BEWAKEN VAN WAT MAAR OOK! Wij kennen gevoel, wil en verstand. Bewaar die INNERLIJKE MENS boven al, wat te bewaren is. God acht alles van minder belang, dan die innerlijke mens. Die innerlijke mens moet **WEDER-GEBOREN** worden; hij moet een NIEUWE CREATUUR (waarlijk een NIEUW SCHEPSEL) zijn... Dan zal de Heilige Geest, inkomende in het lichaam van die mens, op de troon zitten!²⁰

Daniël en zijn vrienden wederstonden de verzoeking van de boze

Daniël en zijn vrienden wilden zich niet verontreinigen. Zij wederstonden de verzoeking van een rijke en welverzorgde, koninklijke dis. Men mag niet vergeten dat zij in ballingschap waren gevoerd en, vast en zeker, heel moeilijke en schrale tijden hadden beleefd. Als Daniël zich te goed had gedaan (aan alles wat de koning van Babel hem wilde voorschotelen) en aan zijn vrienden had overgelaten wat zij zouden doen, zou God hem nooit hebben kunnen gebrui-

¹⁶ Zie eventueel op onze website de studie “Drie grote toekomstige scheidingen” van H. Siliakus. (noot AK)

¹⁷ Deze bedeling = De tijdsbedeling van genade = Het tijdperk van de Gemeente en van de Heilige Geest – van in totaal 2000 jaar (volgens de afmetingen van “Het Heilige” of “Heiligdom” van de Tabernakel; een langwerpige vierhoek van 20x10x10 el = 2000 el) – dat begon NA Christus’ (1ste) komst.

• Als u meer wilt weten over de diep-geestelijke betekenis van alles aangaande de Tabernakel, zie dan op onze website de uitgebreide studie “Christus in de Tabernakel” van CJH Theys. (noot AK)

¹⁸ Een wereldling = iemand die wereldse genoegens zoekt, die op de wereld en haar vermaken is gericht. (noot AK)

¹⁹ Je zou – ter verduidelijking – hier m.i. ook kunnen zeggen: **Haat de zonde, maar heb de zondaar lief** (met Agape-liefde, ofwel met Goddelijke liefde). En dit doe je door hem of haar over Jezus en Zijn kruisoffer te vertellen (de Evangelieboodschap te brengen en/of te getuigen van Jezus), maar niet door als christen met hen, die “zonder God en gebod leven”, echte vriendschap te onderhouden. (noot AK)

²⁰ Dan kan/zal God, door de Heilige Geest, dus in dat hart en leven “Wonen en Tronen”, dat is: ‘Heer, Meester en Leidsman’ over dat hart en leven zijn. Tot eer en verheerlijking van Zijn Naam en waarlijk tot zegen van anderen. (noot AK)

ken zoals nu het geval was geweest. Wij vinden zijn naam nu in de canonieke Geschriften²¹ van God en... God gaf hem een eeuwig loon.

- *“Wee u, land, als uw koning een kind is, als uw vorsten 's morgens maaltijd houden. Gelukkig bent u, land, als uw koning een zoon van edelen is en uw vorsten op de juiste tijd maaltijd houden, tot versterking en niet om zich te bedrinken.”* (Pred. 10:16-17)

In dit hoofdstuk 10 stelt de Prediker de dwaasheid tegenover de wijsheid. Hij zegt hier: *“Wee u, land!”* Als Gods Woord begint met *“Wee!”*, dan is er oordeel en géén zegen. Zo sprak Jezus Zijn *“Wee u!”* uit over de Farizeeën en Schriftgeleerden vanwege hun eigengerechtigheid... Met *“land”* spreekt God hier, in symboliek, personen aan. Wij lezen hier van *“vorsten (die) op de juiste tijd maaltijd houden, tot... versterking en NIET om zich te bedrinken.”* Deze handelen goed en wijs; maar degenen die *“s morgens maaltijd houden”,* mede *“om zich te bedrinken”,* handelen dwaas. God bedoelt ermee dat, als wij eten en drinken, wij niet moeten komen tot brasserie, tot overmatigheid. Dit alles had, aan een heidense hof, wèl plaats, waar men ook deed aan orgieën! Zo at en dronk men ook ten tijde van Noach en Lot. Vandaar dat de vloek van de Here over de aarde en over dat geslacht kwam.

- *“En zoals het gebeurde in de dagen van Noach, zo zal het ook zijn in de dagen van de Zoon des mensen. Zij aten, zij dronken, zij namen ten huwelijk en zij werden ten huwelijk gegeven tot op de dag waarop Noach de ark binnenging en de zondvloed kwam en hen allen om deed komen. Op dezelfde manier ook, zoals het gebeurde in de dagen van Lot: zij aten, zij dronken, zij kochten, zij verkochten, zij plantten, zij bouwden. Op de dag echter waarop Lot uit Sodom wegging, regende het vuur en zwavel uit de hemel en bracht hen allen om. Evenzo zal het zijn op de dag waarop de Zoon des mensen geopenbaard zal worden.”* (Luk. 17:26-30)

“Er is niets nieuws onder de zon” verzucht de Prediker (in 1:9). De (zondige) mens geeft zich graag over aan brasserieën, orgieën en aan allerlei ongebreidelde genietingen van zingenot (d.i. wellusten/seksueel genot). Men denkt daarbij dan helemaal niet aan God, noch aan gebod! God zegt niet dat wij helemaal niet mogen eten of drinken, of in dit leven mogen genieten, maar wij horen in dit alles de matigheid en de reinheid te betrachten... Daniël en zijn vrienden wederstonden de verzoeking van de boze op dit punt.

Verzoeking op zichzelf is geen zonde. Maar als u de verzoeking niet ontvlucht, komen er zondige overleggingen in uw hart en vóór u het weet, komt u tot dingen die niet oorbaar zijn!

Alle kinderen van God worden verzocht. Dit is Gods weg om onze trouw te testen.

Zo had Simson de verzoeking, die vanwege Delila in zijn leven kwam, moeten weerstaan. Hij had van haar weg moeten gaan vóór het te laat was... Maar Simson dacht, dat hij wel sterk genoeg was om de verzoeking vanwege Delila te weerstaan. Hij redeneerde toen vanuit een menselijk standpunt en niet vanuit het standpunt van zijn Heer en God. U weet wat het resultaat hiervan was (lees Richt. 16:4-31).

Ook moeten wij niet bij de verzoeking stil blijven staan. Wij weten wat er gebeurde toen David te lang naar Bathseba keek (lees 2 Sam. 11:1-27 en 12:1-23). Hij kwam tot begeerte en begeerte baart zonde. Het is ook in de Bijbel een bewezen feit, dat het visuele een grotere kracht en uitwerking op de mens heeft dan het gehoor.

Als verzoeking ons overvalt, moeten wij dicht bij Jezus schuilen. Laten wij doen als Jozef (die vluchtte toen de vrouw van Potifar hem wilde verleiden – zie Gen 39:1-12)! Desondanks kwam hij in de gevangenis, maar dat was Gods weg met hem (zie Gen. 39:19-23). Dat maakte Jozef nóg kleiner. Langs deze weg maakte God hem klaar om de 2de man te kunnen zijn in Egypte en Hem toch trouw te blijven (lees Gen. 41:38-57, en ook de volgende hoofdstukken). De wegen van de Here zijn wonderbaar en onnaspeurlijk.

Het geloof van Daniël en zijn vrienden beproefd en vast bevonden

Behalve met de vele geboden en verboden van de Joodse cultus, met betrekking tot spijs en drank, hield Daniël rekening met het feit dat over de spijs en drank aan een heidens hof, vooral die van de tafel van de koning, eerst een zegen van de afgoden werd gevraagd, opdat zij met zegen zouden kunnen eten. Dit doen onder meer de Chinezen in hun Boeddhistisch geloof ook.

Dit (het weigeren om deze spijs en drank van de koning te nuttigen) was een gewaagde onderneming van de zijde van Daniël, maar hij deed het met de wijsheid die hij van Boven kreeg.

Dit gebeurde allemaal in dagen waarin nog geen sprake, nòch ervaring was van de doop met de Heilige Geest, zoals wij die nu kennen. Er was wel zalving, maar die was uitwendig. Wij kennen nu een INNERLIJKE ZALVING... Maar zelfs in die dagen durfden Daniël en zijn vrienden dat geloofsstandpunt in te nemen.

In onze (tijds)bedeling van genade²² is Hij, Die in ons woont (d.i. Gods Geest, de Heilige Geest), méér dan alles daarbuiten. “Christus woont IN mij” is ons getuigenis (zie Rom. 8:11, 2 Kor. 6:16b). Toch zien wij zoveel gelovigen bezwijken en overstag gaan, overweldigd worden door de dingen van de wereld! Hoe groot is het (geestelijk) tekort onder ons in deze laatste dagen! Er is bij God een prijs te betalen, mijn broeder en zuster... óók voor ù!

Als God ons wil leren, dat er een prijs te betalen valt om Hem te blijven volgen, bemoeit Hij Zich met ons leven. Dit is eveneens het geval, als Hij ons geloof wil beproeven, wil testen. Óók als Hij ons wil gebruiken als een instrument om degenen, die niet geloven, tot het geloof te brengen. Laten wij, wanneer we deze dingen overdenken, nooit de VERZOEKING, die altijd van de boze uitkomt, verwarren met de GELOOFSBEPROEVING die van Godswege geschiedt.

God bemoeit Zich niet met ons zoals WIJ dat graag zouden willen; Zijn wegen zijn nu eenmaal niet onze wegen; ook zijn Zijn gedachten niet onze gedachten (zie Jes. 55:8). Maar hoe Hij het ook doet, **Zijn weg is volmaakt!** Daar hoeft niemand aan te twifelen.

²¹ De canonieke Geschriften = De lijst van 66 erkende Bijbelboeken, zoals vermeld in de meest gangbare Bijbels. (noot AK)

²² Zie noot 17.

Zo was het ook in het leven van deze 4 Hebreeuwse jongelingen, die als ballingen aan het hof van Nebukadnezar vertoefden. God bemoeide Zich met hen, maar niet zoals zij wellicht in hun hart gewild hadden. Toch geloofden zij dat, waar zij onder toelating van “de God van Abraham, Izaäk en Jakob” in deze omstandigheden waren gekomen, diezelfde God hen ook zou kunnen uitredder. Hun geloof was net zoals dat van Kaleb in zijn dag; hij en Jozua waren de enigen onder de 12 verspieters (ofwel: verkenners), die geloofden, dat dezelfde God, Die hen uit Egypte geleid had, hen ook IN Kanaän zou kunnen brengen (zie Num. 13:1-30).

God vraagt van ons, dat, ofschoon wij NIET zien, horen of voelen, wij toch op het Woord van God blijven staan als op een wonderbare Rots. Dan zal God doen, wat Hij heeft gezegd: “wie Mij (en Mijn Woord) eren, zal Ik eren” (zie 1 Sam. 2:30b).

Daniël en zijn vrienden hielden zich aan Gods Woord. Zij bleven, ook onder die omstandigheden, de zijde kiezen van de levende God. Zij gaven de heidenen om hen heen geen kans om te vragen: “Waar is die God van jullie?”

• “Waarom zouden de heidenvolken zeggen: Waar is toch hun God?” (Psalm 115:2)

Daarom zien wij Daniël en zijn vrienden zo’n wonderbaar standpunt innemen. God beantwoordde hun trouw toen met genade en barmhartigheid:

Vers 9, “God gaf Daniël genade en barmhartigheid bij het hoofd van de hovelingen.”

Het hoofd van de hovelingen kon, door die genade en barmhartigheid van God, begrip opbrengen voor het standpunt van Daniël en zijn vrienden; maar hij vreesde de koning, voor het geval deze jongelingen er dan minder goed uit zouden zien als de andere jongelingen, die ook uitgekozen waren om aan het koninklijk hof te worden opgevoed en ingewijd in de Babylonische cultus en wijsheid... Als zij straks in gedaante achteruit zouden zijn gegaan, zou dit op zijn hoofd neerkomen, want hij zou dan rekenschap moeten afleggen:

Vers 10, “Want het hoofd van de hovelingen zei tegen Daniël: Ik ben bevreesd voor mijn heer de koning, die uw eten en uw drinken heeft vastgesteld. Want waarom zou hij zien dat uw gezichten er slechter uitzien dan die van de andere jongemannen van uw groep? U zou bij de koning mijn hoofd met schuld beladen.”

Toen gaf God Daniël wijsheid, zodat hij het volgende voorstel kon doen:

Vers 11-13, “Toen zei Daniël tegen (Melzar) de kamerheer die het hoofd van de hovelingen had aangesteld over Daniël, Hananja, Misaël en Azarja: Stel uw dienaren toch 10 dagen op de proef, en laat men ons plantaardig voedsel geven, zodat wij dat eten, en water, zodat we dat drinken. En laat dan in uw tegenwoordigheid ons uiterlijk en het uiterlijk van de andere jongemannen, die de gerechten van de koning eten, bezien worden, en doe dan met uw dienaren naar wat u ziet.”

Daniël stelde Melzar voor om hun een zeer sober dieet voor te zetten, van plantaardig voedsel om te eten en water om te drinken, en dit 10 dagen lang. Tien is in de Bijbel het symbolische getal van **volkomenheid** (denk aan de 10 geboden, 10 wasvaten in de voorhof van de tempel van Salomo, 10 kandelaren in het Heilige, 10 maagden uit Mattheus 25, enz.). Daniël stelde Melzar een **volkomen** beproeving voor, die niet zou worden onderbroken.

De Nieuwtestamentische gelovige en zijn voedsel

• “Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar niet alle dingen zijn nuttig (SV: oorbaar). Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar niet alle dingen bouwen op (SV: stichten). Laat niemand zijn eigen voordeel zoeken, maar ieder dat van de ander. Eet alles wat in de vleeshal verkocht wordt, zonder naar iets navraag te doen omwille van het geweten. Van de Heere immers is de aarde en haar volheid. En als iemand van de ongelovigen u uitnodigt, en u wilt naar hem toe gaan, eet dan alles wat u wordt voorgezet, zonder naar iets navraag te doen omwille van het geweten. Indien echter iemand tegen u zegt: Dat is een afgodenoffer, eet het dan niet, omwille van hem die u dat te kennen gaf en omwille van het geweten. Van de Heere immers is de aarde en haar volheid. Ik heb het echter niet over uw eigen geweten, maar over dat van de ander. Immers, waarom zou mijn vrijheid onder het oordeel vallen van het geweten van een ander? En als ik door genade aan de maaltijd deelneem, waarom word ik dan gelasterd om iets waarvoor ik dank? Of u dus eet of drinkt of iets anders doet, **doe alles tot eer van God**. Geef geen aanstoot, niet aan de Joden en de Grieken, en ook niet aan de Gemeente van God, zoals ik ook in alles probeer allen te behagen, door niet mijn eigen voordeel te zoeken, maar dat van velen, **opdat zij behouden worden**.” (1 Kor. 10:23-33)

Dit was het geloofsstandpunt van Paulus, ten aanzien van te nuttigen voedsel, “Eet **alles** wat in de vleeshal verkocht wordt”, “eet dan **alles** wat u wordt voorgezet.” In 1 Timotheus 4:4-5 schreef hij: “Want **alles** wat God geschapen heeft, is goed en NIETS is verwerpelijk, wanneer het onder dankzegging aanvaard wordt. Want het wordt geheilgd door het Woord van God en door het gebed.” Men moet dus niet vragen: “Is dit aan de afgoden geofferd geweest?” Want, als men dit doet, handelt men in twijfel, en wie twijfelt is alreeds veroordeeld.

Paulus plaatst de Christen op de hoogweg²³, waarop hijzelf gaat. Zijn vrijheid in Christus is zó, dat hij ALLES eet wat uit het vleeshuis komt. Elders schreef Paulus: “Wat dus het eten van afgodenoffers betreft: wij weten dat een afgod niets is in de wereld en dat er geen andere God is dan Eén” (1 Kor. 8:4). Natuurlijk hebben wij genade nodig om zulk een standpunt in te kunnen nemen... Gods Geest, Die in ons woont, zal ons leiden in al Zijn Waarheid. En waar de Geest des Heren is, aldaar is vrijheid.

Maar dan waarschuwt Paulus in 1 Korinthe 8:9: “Maar let erop dat deze vrijheid (letterlijk: [vol]macht) van u niet op een of andere manier een aanstoot wordt voor hen die zwak zijn” en verder, in de (vervolg)verzen 10-13, “Want als ie-

²³ De hoogweg (volgens Jesaja 55:8-9): “Want Mijn gedachten zijn niet uw gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen, spreekt de Here. Want zoals de hemelen hoger zijn dan de aarde, zo zijn **Mijn wegen hoger dan uw wegen** (de zgn. “hoogweg”), en Mijn gedachten dan uw gedachten”. (noot AK)

mand u, die deze kennis bezit, in een afgodstempel aan tafel ziet aanliggen, zal dan zijn geweten, omdat het zwak is, er niet toe aangezet worden om afgodenoffers te eten? En zal zo de broeder die zwak is door uw kennis verloren gaan, een broeder voor wie Christus gestorven is? Door zó te zondigen tegen de broeders en hen in hun geweten, dat zwak is, te treffen, zondigt u tegen Christus. Daarom, als het voedsel mijn broeder doet struikelen, dan zal ik in eeuwigheid geen vlees meer eten, opdat ik mijn broeder geen oorzaak geef tot struikelen.”

Zo komt Paulus altijd neer op **het Goddelijk EVENWICHT** dat wij hebben te betrachten. Te veel houden wij slechts rekening met onszelf. Wij zijn leden van één Lichaam en moeten daarom onze zwakke broeders en zusters niet tot aanstoot zijn. Ook moeten wij in deze alle “schijn van kwaad” vermijden (zie 1 Thess. 5:22, [SV](#)). “Let er dan op dat u nauwgezet wandelt, niet als dwazen”, waarschuwt Efeze 5:15 ons, “maar als wijzen.”

Een ander voorbeeld van (het vermijden van) “schijn van kwaad” is: Als u weet dat er zwakke broeders en zusters zijn die er aanstoot aan zouden kunnen nemen, dan moet u als broeder, al bent u ook voorganger of ouderling, niet een zuster alléén thuisbrengen. Als u op huisbezoek gaat, of op bezoek bij een zieke die alleen thuis is, ga dan met z'n tweeën, niet slechts omdat dan de één kan bidden, terwijl de ander spreekt, maar óók ter voorkoming van aanstoot. **God verwacht van ons een voorzichtige levenswandel**. Wij zijn bovendien niet allemaal als Jozef die, bij de verleiding door de vrouw van Potifar, er zijn mantel voor over had en wegliep (zie Gen 39:1-12). Maar, er zijn er genoeg die, met hun mantel, ook de vrouw van iemand anders met zich meenemen...

Gods milde gaven voor de trouw van Daniël en zijn vrienden

Vers 14-16, “Hij (Melzar, de kamerheer) luisterde naar hen (naar Daniël en zijn vrienden) in deze zaak. Tien dagen stelde hij hen op de proef. Aan het einde van die 10 dagen zag men dat hun uiterlijk knapper ([SV: schoner](#)) was, en zagen zij er gezonder uit dan al de jongemannen die van de gerechten van de koning aten. Toen gebeurde het dat de kamerheer hun gerechten, en de wijn die zij moesten drinken, wegnam en dat hij hun plantaardig voedsel gaf.”

Deze jongelingen legden zichzelf zo'n dieet op, omdat zij God liefhadden en vreesden zich anders te verontreinigen. Zij ontvingen hierdoor overvloedige genade, zodat hun gedaante schoner was dan van degenen die aten van de gerechten van (koning) Nebukadnezar. Dat was iets bovennatuurlijks... Behalve met lichamelijke welgesteldheid, beloonde God hun trouw ook met geestelijke gaven:

Vers 17, “Aan deze 4 jongemannen nu gaf God kennis en verstand van allerlei geschriften, en wijsheid, en Daniël gaf Hij **inzicht in allerlei visioenen en dromen**.”

God wist wat er komen zou. Ook weet Hij, wat er komen zal op uw en mijn verdere levensweg. Het is dikwijls zo, dat God ons leidt in verzoeken en beproevingen, die wij NIET verstaan of begrijpen; maar er komen dagen, waarin wij zullen ontdekken, waarvoor deze dingen allemaal nodig waren. Gods wegen gaan ver uit boven het menselijk verstand. Wij verstaan dikwijls niet HOE God werkt, en vinden Hem soms wreed en vragen ons dan af: “Is God nu liefde?” **Gods weg is echter volmaakt** en wat Hij doet is goed! Zijn Naam is “Wonderlijk, Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vrededorst” (zie Jes. 9:5). De 5 pilaren van de deur in de Tabernakel van Israël spreken in symboliek van deze 5 uitzonderlijke Namen,²⁴ terwijl de Deur zelf typologisch staat voor de Doop met de Heilige Geest. In Christus vinden wij ALLE genoegzaamheid²⁵: “Overvloed van blijdschap ([SV: \[volle\] verzadiging van vreugde](#)) is bij Uw aangezicht” (Ps. 16:11b).

Het hart van de Hebreeuwse jongelingen werd overstroomd met de gaven van God. Wij leren hieruit verstaan, dat er een prijs betaald moet worden en dat er een geestelijke grondslag (een fundament, basis) nodig is om te komen tot het ontvangen van geestelijke gaven. Het is maar niet zó dat, als wij tot het geloof zijn gekomen en weten met God verzoend te zijn door het (kruis)offer van Jezus Christus, wij dadelijk al “profeteren” of de “gaven van gezondmakingen” ontvangen of die van “wijsheid” of van “geloof” (volgens 1 Kor. 12:1-11). **God is het, Die Zijn instrumenten kiest:** De Heilige Geest deelt aan een ieder “afzonderlijk” en “zoals Hij wil”²⁶ (zie 1 Kor. 12:11). God kan en wil geen geestelijke gaven doen manifesteren in onreine, onheilige vaten.

Als ik van een ziel weet dat hij thuis nog een borrel gebruikt, tijd aan de bridgetafel doorbrengt en geniet van de dingen die niet behoren tot het leven van een waarachtig Christen, dan moet u mij niet kwalijk nemen als ik er geen woord van geloof, wanneer hij in de Gemeente gezichten of visioenen heeft, of profeteert. **GOD KAN ZICH NIET OPENBAREN IN ONREINE, ONHEILIGE VATEN.**

In het (Bijbel)boek Kronieken lezen wij, wat er plaats had bij de inwijding van de Tempel van Salomo; wat er tevoren moest plaatsvinden aan reiniging, heiliging en offers, vóórdat Salomo op dat gestoelte ging staan en begon te bidden om Gods zegen. Dit alles was nodig als toebereiding vóór en aleer (d.i. voordat) die Wolk van Gods heerlijkheid de tempel vervulde, waardoor de 120 priesters, die met muziek en lofzang dienden, niet konden blijven staan; namelijk vanwege de glorie van God. Hetzelfde geldt met betrekking tot de inwijding van de tempel van de Heilige Geest, die ons lichaam is.²⁷ Als wij dat steeds verontreinigen met dingen, die niet thuishoren in een Christelijk, gereed leven, kan de Heilige Geest daarin niet wonen, nòch Zich door dat leven (heen) manifesteren.

²⁴ Als u meer wilt weten over de diep-geestelijke betekenis van deze of andere objecten in de Tabernakel, zie dan op onze website de uitgebreide studie “[Christus in de Tabernakel](#)” van CJH Theys. Voor meer over de betekenis van getallen in de Bijbel (in dit geval het getal 5), zie de studie “[De symboliek der Bijbels getallen](#)”, ook van CJH Theys. (noot AK)

²⁵ Genoegzaamheid = Het genoegzaam-zijn, tevredenheid. Denk aan: “Genoegzaamheid baart rust”. (noot AK)

²⁶ Zie eventueel op onze website de studie “[De Gever en Zijn Gaven](#)” van CJH Theys. (noot AK)

²⁷ Zie de studieverwijzing bij noot 14.

De discipelen waren niet meer dezelfde personen, nadat zij 10 dagen gebeden en gestreden hadden in de opperkamer.²⁸ Zij waren gekomen tot een wedergeboorte, waarop de doop des Geestes moest volgen. Daarom geloof ik, op Schriftuurlijke gronden, persé niet dat iemand zomaar (de Gemeente) kan binnenkomen en meteen kan worden uitgenodigd om gedoopt te worden met Gods Geest. Dan zou God handelen met “aanzien des persoons”; en er staat geschreven dat bij Hem “*geen verandering is, of schaduw van omkeer*” (zie Jak. 1:17b en vergelijk Rom. 2:11). Wij kunnen daarom niet enerzijds onze mond gebruiken voor zotternij (d.i. dwaas- of gekheid) en anderzijds profeteren van heilige dingen.

“Wat nu de geestelijke gaven betreft, broeders, wil ik niet dat u onwetend bent. U weet dat u heidenen was, weggetrokken naar de stomme afgoden. Zo liet u zich meevoeren. Daarom maak ik u bekend dat niemand die door de Geest van God spreekt, zegt: Jezus is een vervloekte. Ook kan niemand zeggen: Jezus is Heere, dan door de Heilige Geest.” (1 Kor. 12:1-3)

De Geest van God, inkomende in ons lichaam, leidt ons vóór alles in de reiniging en heiliging²⁹ van ons wezen... Laat ons nimmer vergeten dat de Geest van God HEILIG is.

Ook zijn er vandaag de dag mensen die heiliger willen zijn dan de Heilige Geest. In hun menselijk fanatisme komen zij tot uitspraken en leringen, die NIET in overeenstemming zijn met het Woord van God. Dezulken willen het beter weten dan God! De gezonde leer vraagt van ons om in overgegevenheid aan en afhankelijkheid van de Here Jezus Christus te leven en wel naar lichaam, ziel èn geest:

- **lichaam:** “Ik roep u er dan toe op, broeders, door de ontfermingen van God, om uw lichamen aan God te wijden als een levend offer, heilig en voor God welbehaaglijk: dat is uw redelijke godsdienst.” (Rom. 12:1)
- **ziel:** “En word niet aan deze wereld gelijkvormig, maar word innerlijk veranderd door de vernieuwing van uw gezindheid om te kunnen onderscheiden wat de goede, welbehaaglijke en volmaakte wil van God is.” (Rom. 12:2)
- **geest:** “Want door de genade die mij gegeven is, zeg ik ieder onder u niet hoger te denken dan hij moet denken (SV: dat hij niet wijs zij boven hetgeen men behoort wijs te zijn), maar laat hij denken in bescheidenheid (SV: dat hij wijs zij tot matigheid), naar de mate van geloof zoals God die aan ieder heeft toebedeeld.” (Rom. 12:3)

Degenen die in hun menselijk fanatisme het béter willen weten dan God zijn dwazen; dezulken zijn “overgeestelijk” en uit hun geestelijk evenwicht geraakt door hun “wild vuur” en hoogmoed.

Hoeveel beter kunnen wij blijven wandelen in de wijsheid, die wij van God mogen bekomen.

- “En als iemand van u in wijsheid tekortschiet, laat hij die dan vragen aan God (SV: ze van God begeren), Die aan ieder overvloedig geeft en geen verwijten maakt, en ze zal hem gegeven worden.” (Jak. 1:5)
- “Elke goede gave (en daar is toch zeker wijsheid van God bij – CT) en elk volmaakt geschenk (SV: alle volmaakte gift) is van boven en daalt neer van de Vader der lichten, bij Wie er geen verandering is, of schaduw van omkeer. Overeenkomstig Zijn wil heeft Hij ons gebaard door het Woord van de waarheid, opdat wij in zeker opzicht eerstelingen van Zijn schepselen zouden zijn.” (Jak. 1:17-18)

Zó stromen, door Zijn Woord, Gods milde gaven ons toe; ze doen ons wedergeboren worden en voeren ons op tot de volmaaktheid in Hem,³⁰ opdat wij eenmaal Zijn heerlijkheid mogen openbaren, als kroon van Zijn schepping.

Leiderschap in de kracht van de Heilige Geest

Vers 18-20, “Aan het einde van de dagen waarvan de koning had gezegd dat men hen moest laten komen, liet het hoofd van de hovelingen hen bij koning Nebukadnezar komen. De koning sprak met hen. Maar onder hen allen werd niemand gevonden als Daniël, Hananja, Misaël en Azarja. Zij traden in dienst (SV: en zij stonden voor het aangezicht) van de koning. In alle zaken waar het aankomt op een wijs inzicht, waarover de koning hen ondervroeg, vond hij hen tienmaal beter dan alle magiërs (SV: tovenaars) en bezweerders (SV: sterrekijkers) die er in heel zijn koninkrijk waren.”

God beloonde hun trouw met **GODDELIJKE GAVEN** van wijsheid, kennis en verstand. Is het een wonder, dat ze **tienmaal** boven alle anderen en zelfs boven alle wijzen van Babel uitstaken? Wij weten, dat het getal 10 symbolisch staat voor **VOLKOMENHEID**.³¹ Zij verkregen dit alles door hun blijvende omgang met hun trouwe God en hun gehoorzaamheid aan Hem.

Zo had Nebukadnezar ze bevonden “aan het einde van de dagen”, namelijk: toen de “drie jaar” van voorbereiding en inwijding verstreken waren (volgens Dan. 1:5b).

God-vrezend en God-erend leiderschap was nodig in die dagen, opdat het licht van God ook zou kunnen schijnen in geheel Babylon. Hoeveel te méér is waarachtig Christelijk leiderschap in deze (geestelijk gezien) donkere dagen, waarin wij leven, nodig! De mensen van onze tijd (geschreven rond 1970) spreken zo graag van de “verlichte 20ste eeuw”! Maar er is – in tegendeel – weinig licht en zelfs, zeker in Gods ogen, een diep-donkere nacht! En hoe diep-donker die nacht wel is, kunnen wij zien aan het feit dat thans in ons land enkele politieke partijen een regeling willen creëren, waarbij wettelijk de vereniging van homoseksuelen wordt erkend; zo mogelijk met koninklijke goedkeuring...

De tijd van Mussert en de dijkbreuk in Zeeland hebben ons nog niet genoeg geleerd. Er moeten nog ergere dingen gebeuren, waardoor de mensen indachtig zullen worden dat er tòch nog een God is. Dan zullen zij in hun be-

²⁸ Zie eventueel – op ons weblog www.eindtijdbode.blogspot.com (datum 21-5-2009) – de studie “**De Opperzaalgemeente**”, van H. Siliakus. (noot AK)

²⁹ Zie eventueel op onze website de studie “**Heiligmaking**” van E. van den Worm. (noot AK)

³⁰ Zie eventueel op onze website de studie “**De volmaaktheid in Christus op aarde, in de eindtijd**” van E. van den Worm. (noot AK)

³¹ Voor meer over de betekenis van het getal 10, zie de studie “**De symboliek der Bijbels getallen**” van CJH Theys. (noot AK)

nauwheid roepen uit het diepst van hun hart. Wij gaan de tijd tegemoet, waarvan het Boek Openbaring zegt, dat de mensen zich zullen willen bekeren, maar zij kunnen het dan niet meer.³²

De (zichtbare) komst van de Here³³ “op de wolken van de hemel” is nabij en als Hij dan komt “met grote kracht en heerlijkheid” (zie Matth. 24:30), zullen de groten en machtigen van deze aarde in hun onbekeerlijkheid roepen: “Bergen val op ons en heuvels bedek ons!” (zie o.a. Luk. 23:30, Openb. 6:16). Zij willen liever zo’n dood sterven, dan de heerlijkheid van de Here te moeten aanschouwen.

Gods Woord zegt: “Bidt voor alle mensen” (zie o.a. Matth. 5:44b, Jak 5:16). En ik geloof dat zelfs een homofiel, als hij de Here Jezus Christus waarlijk aanneemt, zich zal kunnen bekeren. Maar Gods Woord zegt ook: “Mijn Geest zal niet voor eeuwig met de mens twisten” (Gen. 6:3a).

God heeft het laatste woord. Wij gaan tijden tegemoet, waarvan wij het einde niet eens kunnen overzien. Nú al leven wij in een tijd, waarin de wijsheid der mensen hen tot zulk een razernij heeft gebracht, dat zij zich nu al ongerust maken over de overbevolking in het jaar 2000. Zou de God, in Wie wij geloven, Die hemel en aarde heeft geschapen en het gehele hemelgeleg, dit velen-benaauwende-probleem niet kunnen oplossen?³⁴

God leidt ons door vele verdrukkingen naar Zijn doel

Deze 4 jongelingen: Daniël, Hananja, Misaël en Azarja, gingen in hun leven – onder toelating van God – door zulke diepten: diepten van vernedering eerst en een hierop volgende ballingschap. Hun ervaringen waren door God niet alleen bedoeld om hun trouw aan Hem te beproeven... maar ook als een toebereiding. In het geval van Daniël was het een toebereiding om de leeuwenkuil in te kunnen gaan. Onder toelating van de Here kwam hij erin. Als u en mij zoiets overkomt als Daniël, laat ons dan geloven dat God ook zal zorgen dat wij eruit komen!

David werd toebereid om eenmaal koning te zijn over een verenigd koninkrijk: hij zou gaan regeren over (het huis van) Juda en (het huis van) Israël. Maar vóórdat hij (de reus) Goliath kon verslaan had hij moeten leren om zich, in de kracht van God, te meten met een beer en met een leeuw (zie 1 Sam. 17:34-37). **God heeft van die eigenaardige, wonderbaarlijke wegen om Zijn kinderen toe te bereiden.**

Het geloof van Kaleb deed hem volharden de Here na te volgen (zie Num. 32:11-12). Hij geloofde, dat God hen uit Egypte gebracht had. Hij was consequent in zijn geloof, en hij geloofde óók, dat God Zijn belofte aan (aarts)vader Abraham zou betalen... en zijn kinderen in Kanaän zou brengen (zie Num. 13:1-30).

Wij vergeten Gods leiding en bijstand soms helemaal. Als wij buiten onze schuld, onder toelating van God, gezocht worden door moeilijkheden of krankheid, laat ons dan vasthouden aan Gods beloften. Hij zal ons er ook uit helpen. “Die het beloofd heeft is getrouw, Die het ook zal doen” (zie Hebr. 10:23b en 1 Thess. 5:24)! Als u van God een belofte ontvangen hebt, behoeft u daarvoor niet meer te bidden. God maakt die belofte waar... U hoeft alleen te loven, te prijzen en te danken. God is geen mens, dat Hij liegen zou! Als u buiten uw schuld in een moeilijkheid bent gekomen en/of ziek bent geworden en uw geweten pleit u waarlijk vrij, dan kunt u rustig zeggen: “Here, dit is Uw Woord, dat ik wil eren!” ER IS GENEZING ONDER ZIJN VLEUGELN!

Paulus schreef: “Want als wij leven, leven wij voor de Here en als wij sterven, sterven wij voor de Here. Of wij dan leven of sterven, wij zijn van de Here.” (Rom. 14:8)

Waar bent u bang voor? Om dit aardse leven vaarwel te zeggen? **U krijgt in de opstanding een mooier leven terug!** Deze aarde is “als een schat weggelegd”; en ze wordt “voor het vuur bewaard” (zie 2 Petr. 3:7)! Wij krijgen Nieuwe hemelen en een Nieuwe aarde (zie Jes. 65:17, 66:22, 2 Petr. 3:10+13 en Openb. 21:1), waarop geen tranen, rouw, ziekte en zonde zal zijn (zie Openb. 21:4). “Want het leven IS mij Christus en het sterven is mij gewin”, riep Paulus uit (Filip. 1:21, SV).

Daarom wil God, dat het Woord niet slechts in u woont, maar dat het RIJKELIJK in u woont. Als wij gewoon voor Hem werken, doen wij alleen wat wij verschuldigd zijn. Hij verwacht, dat wij OVERVLOEDIG zijn in ALLE arbeid voor Christus. Dan tonen wij onze liefde jegens Hem. Dan straalt er iets uit ons leven, dat van onze liefde voor Hem spreekt. Als wij méér geven dan “de tienden”, spreekt de Bijbel van “hefoffers”.³⁵ De “tienden” zijn van Hem, die zijn wij Hem verschuldigd (zie o.a. Mal. 3:8)! Pas als wij méér geven dan wij verschuldigd zijn... kunnen wij spreken van “geven”. Jezus gaf “alles” en leerde ons de weg daartoe te komen. Zo is het ook, als het gaat om BIDDEN.³⁶ “Bidden” is iets, dat een kind van God moèt doen: “...bid, en u zult ontvangen...” (zie Joh. 16:24). Maar, als u uw liefde jegens Hem wil tonen, bidt God dan om de Geest van AANBIDDING!

³² In Openbaring kon ik dit gegeven niet duidelijk terugvinden, maar wel in Amos 8:11-12 en Micha 3:4 (dit wordt in vers 1 gezegd tegen het “huis van Israël” – de uitleg van dit ‘huis’ kunt u vinden in noot 2). Maar ook “het spijsoffer dat zal ophouden” in de 2de helft van de laatste jaarweek, volgens Daniel 9:27 (SV), wijst hierop. Met dit “spijsoffer” wordt “de geestelijke spijs”, Gods Woord, bedoeld. (noot AK)

³³ Zie eventueel op onze website het artikel “[De Wederkomst van Christus nader bekeken](#)” van A. Klein. (noot AK)

³⁴ Denk eens aan de “nieuwe hemelen en nieuwe aarde(n)”, de (nieuwe) planeten die door God bewoonbaar zijn gemaakt (zie Jes. 65:17, 66:22, 2 Petr. 3:10+13 en Openb. 21:1). (noot AK)

³⁵ Gods Woord openbaart ons dat de Israëlieten méér hefoffers brachten dan nodig was; ja, zelfs te véél! Zij moesten teruggehouden worden: “Het volk brengt VEEL, meer dan toereikend (SV: MEER DAN GENOEG) is ten dienste van het werk dat de HEERE geboden heeft te doen. Toen gaf Mozes bevel dat men een boodschap door het kamp zou laten gaan: Laat geen man of vrouw nog werk verrichten voor het hefoffer voor het heiligdom. Zo werd het volk ervan weerhouden om nog meer te brengen. Want het materiaal was voldoende voor hen om er al het werk mee te kunnen verrichten, ja, ER BLEEF OVER.” (Exod. 36:5-7).

Wat een heerlijk voorbeeld voor ons in deze laatste dagen van een tijdsbedeling vol van genade!! Dat dan òòk wij ALLES zullen geven wat nodig en nuttig is, nu God bezig is om Zijn Geestelijke Tempel te bouwen en te vervolmaken: Zijn Woonsteden in de Geest!!!. (noot AK – Uit de studie: Christus in de Tabernakel)

³⁶ Zie eventueel op onze website de studie “[Leer bidden](#)” van CJH Theys. (noot AK)

De vrienden van Daniël werden door God klaargemaakt om de vurige oven te kunnen trotseren, waarin zij straks terecht zouden komen. Zij werden voorbereid om – geestelijk en lichamelijk – bestand te zijn tegen de populariteit en de luxe aan het koninklijk hof, ook om weerstand te kunnen bieden tegen alle vijandige, politieke macht.

God weet wat ons kan overkomen. Hij wil Zijn weg met u en met mij hebben. **De opvoeding van God is anders, dan de opvoeding die wij geven.** Hij voedt ons op met het oogmerk, dat ons geloof zal groeien en dat wij wasen³⁷ in Zijn genade, opdat wij leren te komen tot méér overgave en toewijding. Zo maakt Hij ons klaar om straks te kunnen behoren tot die Gemeente “zonder smet (SV: vlek) of rimpel” (zie Ef. 5:27). Dit gaat langs heel andere wegen, dan WIJ willen. Maar HOE God het ook doet, HOE Hij het ook laat bewerkstelligen: **Gods Weg is VOLMAAKT!**

Daniël diende de Here de volle 70 jaar van ballingschap

Vers 21, “En Daniël bleef tot het eerste jaar van koning Kores.”

Deze koning “Kores” is dezelfde als “Cyrus”. Hij regeerde ± 536 voor Christus.

- “(De Heere, uw Verlosser – zie vers 24) Die over Kores zegt: Hij is Mijn herder, en hij zal al Mijn welbehagen volbrengen, door tegen Jeruzalem te zeggen: Word gebouwd, en tegen de tempel: Word gegrondvest.” (Jes. 44:28)

Kores was een heidens vorst, hij was koning van Perzië (het huidige Iran), maar hij kon, net als Hiram ten tijde van Salomo (zie o.a. 1 Kon. 5:1-12, 7:13-45), een werktuig van God zijn. God kan bemoeienis hebben, óók met een heiden. Almachtig is onze God.

- “Ik heb de aarde gemaakt en Ik heb de mens daarop geschapen. Ik ben het, Mijn handen hebben de hemel uitgespannen en aan heel zijn sterrenleger geef Ik Mijn bevelen. Ik heb Kores doen opstaan in gerechtigheid, en al zijn wegen zal Ik recht maken. Hij zal **Mijn stad (Jeruzalem)** bouwen en hij zal Mijn ballingen (SV: **Mijn gevangenen**) vrijlaten, zonder betaling en zonder geschenk, zegt de HEERE van de legermachten.” (Jes. 45:12-13)

Deze koning Kores werd een werktuig in Gods handen om Jeruzalem te herbouwen en ook de tempel. Glorie voor God!

- “In het eerste jaar nu van Kores, de koning van Perzië, wekte de HEERE de geest van Kores op, de koning van Perzië, opdat het woord van de HEERE, dat Hij bij monde van Jeremia gesproken had, vervuld zou worden om door zijn hele koninkrijk een boodschap te laten gaan, ook in geschrifte: Zo zegt Kores, de koning van Perzië: Alle koninkrijken van de aarde heeft de HEERE, de God van de hemel, aan mij gegeven, en Hij is het Die mij heeft opgedragen om een huis voor Hem te bouwen in Jeruzalem, dat in Juda ligt. Wie er onder u ook maar tot al Zijn volk behoort – de HEERE, zijn God, zij met hem en laat hij optrekken.” (2 Kron. 36:22-23)

Hoe wonderbaar was dit bevel, dat God liet doorgaan door het koninkrijk van een heidense vorst!

Alle koningen, vorsten en regeerders zijn daar **onder toelating en leiding** van God. Wij vonden het verschrikkelijk, toen de troepen van Hitler hier, in ons land, binnenvielen. Maar ook hiermee heeft God Zijn bedoelingen gehad!

Wij vinden het (zelfde) bevel van Kores terug in Ezra 1 vers 1-3:

- “In het eerste jaar nu van Kores, de koning van Perzië, wekte de HEERE de geest van Kores op, de koning van Perzië, opdat het woord van de HEERE, dat Hij bij monde van Jeremia gesproken had, vervuld zou worden om door zijn hele koninkrijk een boodschap te laten gaan, ook in geschrifte: Zo zegt Kores, de koning van Perzië: Alle koninkrijken van de aarde heeft de HEERE, de God van de hemel, aan mij gegeven, en Hij is het Die mij heeft opgedragen om een huis voor Hem te bouwen in Jeruzalem, dat in Juda ligt. Wie er onder u ook maar tot al Zijn volk behoort – zijn God zij met hem – laat hij optrekken naar Jeruzalem, dat in Juda ligt, en laat hij het huis van de HEERE, de God van Israël, bouwen; Hij is de God Die in Jeruzalem woont.”

Jesaja, Jeremia, Ezechiël en Ezra zijn tijdgenoten van Daniël geweest.

Daniël had een wonderbare, rijke bediening gedurende die 70 jaar van ballingschap aan het hof te Babylon. Hij had die ballingschap ten volle moeten meemaken en zelfs mogen overleven. Hoevelen, in hun krijgsgevangenschap van 3 à 4 jaren, zijn de Here getrouw gebleven in de bediening? Daniël bleef een mensenlevenlang balling en was Gods stem, Gods bazuin, in dat heidense koninkrijk.

Door Ezechiël gaf de Here getuigenis aangaande Daniël:

- “Mensenkind, wanneer een land tegen Mij zondigt door trouwbreuk te plegen (SV: gezondigd zal hebben, zwaarlijk [Mijn geboden] overtredende), dan zal Ik Mijn hand ertegen uitstrekken, het er aan brood laten ontbreken en hongersnood erin zenden, zodat Ik daar mens en dier uitroei. Al zouden te midden ervan **deze 3 mannen zijn** (NBV: wonen), **Noach, Daniël en Job**, dan zouden zij alleen door hun gerechtigheid hun eigen leven (SV: hun ziel) **redden**, spreekt de Heere HEERE.” (Ezech. 14:13-14, SV – zie ook nog vers 16+18+20).

Ook in Ezechiël 28:3 wordt Daniëls naam door God genoemd.

De heerlijkheid van het Babylonische rijk en die van Medo-Perzië en de glorie van hun koningen zijn voorbijgegaan, maar Daniël is eeuwig door God beloond geworden. Straks zullen wij hem daarboven ontmoeten; dáár zullen wij hem zien, in de rij van miljarden verlost, als Gods **profeet van gerechtigheid**.

CJH Theys³⁸
(1903 – 1983)

Einde van hoofdstuk 1 (+ inleiding) – wordt vervolgd

³⁷ Wassen = Groeien. Letterlijk: “groter groeien”, maar hier is m.i. de betekenis: **geestelijk volwassen worden**. (noot AK)

³⁸ De Bijbelverzen zijn omgezet naar de **HSV-vertaling** (soms met een gedeelte van de oude Statenvertaling erbij vermeld). Soms is er – hopelijk ter verduidelijking – door mij tekst toegevoegd in deze kleur en dit lettertype. (noot AK)